

jedino konjskiga mesá; v Korlnovih toplicah (Karlsbad) pa že od 15. svečana delijo ubogim ljudém sirovo konjsko mesó za živež.

(Učenci latinskih šol v Pazini) so — kakor nam častiti gosp. profesor P. Vilhelm pišejo — obhajali 15. dan maliga travna z veliko častjo blagoslovenje noviga šolskiga bandera za procesije, ki so si ga s prostovoljnimi darili iz Dunaja oskerbeli. Krasno bandero ima na eni strani podobo Matere Božje, na drugi pa podobo sv. Alojzja, patrona šolske mladosti; blagoslovili so ga mnogočastiti Pazinski prošt in tehant gosp. Janez Capellari, vpričo visoko spoštovaniga vodja latinskih šol gosp. barona Friderika Grimšica, in veliko družih ljudi iz vsih stanov.

(Iz Idrije) nam Ljubljanski ilirski list od 8. tega mesca oznani, de so od tistih rudokopov, ki jih je hadi sopár v Idrijskim rudniku lani 3. Listopada zadušil, poslednje štiri trupla blizo skupejležeče še le 24. maliga travna našli, ktere so drugi dan iz jame spravili in z veliko slovesnostjo pokopali.

(Na Ogerskim) v Arvaškim komitatu je tako strašna lakota, de veči del ljudi nima nič družiga jesti kot pléve, korenine in gobe, veliko jih je že od lakote pomerlo. Okoli 170.000 goldinarjev so za te reveže skupej spravili, pa še vse ni zadosti, silno potrebo teh krajev potolažiti.

(Gospod Juri Pajk) v Novicah že večkrat pohvaljeni mestni tesarski mojster, je napravo našel, po kateri se v potrebi zamore navadni vodnjak (šterna) v gasilno škropilnico spremeniti. Ta naprava — vodnjak in gasilnica ob enim — ni draga, in je bila unidan pričo več zastopnih mož skušena in poterjena.

(Na železnici med Celjem in Ljubljano) potrebujejo delavci vsaki dan 200 centov moke in 25 centov sira.

(Zganje iz žita in krompirja žgati) je na Štajarskim zavoljo dragine od c. k. deželnega poglavarstva prepovedano in sicer od 20. tega mesca noter do boljših časov.

(Kruh iz otrobov) je dober kruh in tudi dober kup. Kakó je to — pravi neki pameten mož — de si zmišljujete kruh iz mnogih reči peči, iz otrobov pa ne, ki dajo práv dober kruh, če jih mlinar še enkrat premele! Navadna moka z otrobi zmešana, pa da práv prijeten in tečen kruh, ki tudi dalje mehak ostane, kot beli.

Zahvala in priporočilo.

Pred nekimi dnevi nam je Jožef Šram iz Gomiljske na Štajarskim poslal naproseni obrazek (Modell) tiste stiskavnice za zelje in repo, ktere popodobo smo v 47. listu lanjskih Novic natisniti dali. Shranili ga bomo v naberi kmetijskiga orodja in se práv lepo zanj zahvalimo.

Pri ti priliki še enkrat priporočimo imenovano stiskavnico, ktero je skušnja že na več krajih poterdila in ki se brez velikih potroškov omisliti da. Šram izdeljuje celo pripravo za nar veči kadí po 30 grošov srebra, in da les in železo zraven.

Ta obrazek, ki ga nam je pohvaljeni mojster poslal, imá 2 postranska stebra, ki morata biti, če hram ne pripusti, de bise tram v zid ali steno vterdil; sicer pa — kakor natis v 47. listu Novic kaže — postranskih stebrov treba ni, kjer je prostor takošen, de se je zgornji tram v zid vdóbsti dal.

Neki visokočastitljivi gospod nam pišejo: „V moji kleti je za tri kadí en sam tram in en sam klin, ki

se dene v vreténo tiste tiskavnice, kjer se zelje ali repa čisti ali vùn jemlje.“ Vredništvo.

Žalostno oznanilo.

Deseti dan tega mesca 1847 je po dolgi dolgi bolezni umerl Ljubljanski mestjan in posestnik gospod Andrej Malič v 79. letu svoje starosti. Bil je neutruđen in za prid svoje dežele vès vnet mož. Več kot 40 let je bil v hudih in dobrih časih, ki so naše mesto in celo krajnsko deželo zadele, mestni odbornik in veliko let tudi priden ud oskerbníštva ubozih v Ljubljani. Tudi kmetijska družba, ktere ud je ranjki veliko let bil, ga je med svoje nar pridniši in umniši podpornike štela. Ozrimo se v njegove verte, ki so polni zlahtnih dreves, ali pa na njegovo polje, posebno na Ljubljanskim močirji, in vidili bomo, koliko je ranjki Malič pri kmetijstvu opravil. Bil je tudi vedno pripravljen, svoje skušnje drugim razodevati, ki so njegoviga sveta potrebovali in se je takó z besedo in z djanjem verliga moža skazal. — Bil je tudi od začetka noter do zadnje ure ud obertnijske družbe, ktere prizadevanja je vedno radovoljno podpiral. Veliko je bil obrajan pri visocih in nizkih zovoljo svojih mnogoverstnih vednost, zavoljo svoje bistre umnosti in ljudomile prijaznosti do vsaciga človeka, kar se je tudi pri njegovi smerti očitno pokazalo. Mestnjani so si namreč, kar so mogli, prizadeli, mu zadnjo čast skazati, akoravno je rajnki želel, práv na tihama in brez vse očitnosti pokopan biti. 12. dan tega mesca ob šestih zvečer so ga na pokopališe nesli, in ljudi, ki so ga spremili, se je iz vsih stanov toliko skupej zbralo, de se jih pri malo kterim pogrebu toliko skupej vidi.

Naj po dolgim trudu mirno počiva v zemlji svoje domovine, ktero je do zadnje ure iskreno ljubil!

S—a.

Poslavljenje.

Presvitli Cesar so 24. pretečeniga mesca dozdanjiga perviga svetovavca pri mestni gosposki v Ljubljani gosp. Janeza Fišerja za mestniga poglavarja v Ljubljani izvolili.

Veselo oznanilo.

V četrtek, to je 20. dan tega mesca, je — kakor je že oznanjeno bilo — velki zbor kmetijske družbe v Ljubljani, kterimu se bo čast zgodila, de bojo svitli nadvojvoda Janez pričijoči.

Seljanov slovanski zemljevid

na 4 pólah je popolnoma dokončan, in se vseskozi dobiva v Ljubljani v Lerherjevi bukvarnici po 2 gold. srebra.

Prislovice Štajarskih Slovencev.

Pravica je umerla, resnici pa so oči skopali. — Že mu voda v zobe teče. —

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuju	
	15. Vélíkiga travna.	10. Vélíkiga travna.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	7	3	10
1 > » banaške....	3	6	3	9
1 > Turšice.....	2	3	2	5
1 > Soršice.....	2	35	2	40
1 > Réži.....	2	23	2	28
1 > Ječmena.....	1	48	1	40
1 > Prosa.....	1	47	1	50
1 > Ajde.....	1	34	1	33
1 > Ovsá.....	1	4	1	7